

Spm. nr. S 1560

Til justitsministeren (19/2 98) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Har ministeren særlige betingelser at arbejde under, når det drejer sig om besvarelse af skriftlige spørgsmål, siden ministeren gang på gang ikke er i stand til at overholde de almindelige tidsfristregler om besvarelse af skriftlige spørgsmål stillet af folketingsmedlemmer, og hvad vil ministeren konkret gøre for at disse ting bringes i orden, så Justitsministeriet følger almindelige regler, som andre ministerier skal?«

Begrundelse

Justitsministeriet har en klar førerposition hvad angår manglende efterlevelse af de regler, der er fastsat af Folketinget vedrørende besvarelse af skriftlige spørgsmål. Det er så meget mere overraskende og beklageligt, at et ministerium, der beskæftiger sig med lov og ret, ikke selv er i stand til at efterkomme opstillede regler. Ministeriet har således ofte brugt flere uger, ja måneder på at besvare de mest simple spørgsmål, hvilket er stærkt kritisabelt og må forlanges ændret.

Svar (3/3 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ved behandlingen af spørgsmål fra medlemmer af Folketinget bestræber Justitsministeriet sig på at besvare alle spørgsmål både hurtigt og fyldestgørende.

Som jeg tidligere har meddelt spørgeren, forekommer det imidlertid hyppigt – også ved skriftlige onsdagsspørgsmål – at en dækkende besvarelse forudsætter, at der indhentes oplysninger og udtalelser fra andre myndigheder, institutioner, organisationer e.lign.

Da Justitsministeriet som nævnt gerne vil besvare også sådanne folketingsspørgsmål så fyldestgørende som muligt, indhenter Justitsministeriet i disse tilfælde de fornødne oplysninger – også selv om oplysningerne er så detaljerede og omfattende, at det i og for sig bringer besvarelsen uden for det, der er forudsat ved ordningen med onsdagsspørgsmål.

I disse tilfælde giver Justitsministeriet naturligvis et foreløbigt svar, hvori der redegøres for,

at der nu indhentes oplysninger til brug ved besvarelsen.

En anden forklaring på sagsbehandlingstiden er, at antallet af folketingsspørgsmål, som stilles til justitsministeren, har været væsentligt stigende i de senere år. Således blev der i sidste folketingsår besvaret over 1300 spørgsmål fra Folketingets medlemmer og udvalg. Det siger sig selv, at denne udvikling kan føre til en længere sagsbehandlingstid især i spidsbelastningsperioder.

Når dette er sagt er jeg imidlertid enig i, at der inden for navnlig det sidste år er forekommet tilfælde, hvor ministeriet ikke har svaret tilstrækkeligt hurtigt på spørgsmål stillet af folkettingen.

Justitsministeriet har i den anledning i december 1997 iværksat en ordning, der skal sikre, at det i ministeriets interne sagsbehandling i højere grad bliver muligt at fange de folketingsspørgsmål op, der er ved at blive for gamle, og få svaret på dem.

Det er målet for den nye ordning at opnå en hurtigere besvarelse af spørgsmålene. På den anden side kan der naturligvis ikke gives nogen garanti for, at det helt kan undgås, at besvarelsen af et enkelt spørgsmål trækker ud. Dette kan som nævnt f.eks. være en følge af, at mange myndigheder skal have lejlighed til at udtale sig, eller omfattende undersøgelser eller overvejelser gennemføres.

Spm. nr. S 1206

Til statsministeren (26/1 98) af:

Niels Jørgen Langkilde (KF):

»Vil statsministeren oplyse, om pressen har gengivet ministeren rigtigt, når ministeren er citeret for, at øststøtten fremover skal lægge mindre vægt på miljø og mere på bekæmpelse af fattigdom, og vil ministeren oplyse såvel beløbsstørrelser som begrunde en ændret prioritering ved at oplyse årsagerne til og formålet med den nye prioritering?«

Svar (3/3 98)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

I forbindelse med mødet blandt Østersølandenes regeringschefer i Riga den 22.-23. januar